

Drahý doktore von Hallere.

16. července

Je tomu dvacet pět let, kdy jste se rozhodl stát se členem posádky dobré lodi Hvězdný svit. Čtvrt století or momentu, kdy jste vyplul z Alexandrijského přístavu a zmizel z mého života. Toho osudového dne jsem přišel nejen o mentora, ale o přítele. Váš duch ale zůstal stále se mnou.

Před pětadvaceti lety jsem ve vaší laboratoři čistil zkumavky a myl podlahu. Před rokem jsem byl jedním z nejvýznamnějších přírodních filosofů v našem království. To, co mě hnalo kupředu byl právě váš příklad - nemelo by tedy být velkým překvapením, že i já jsem se na zenitu své kariéry rozhodl nalodit se na objevnou loď a vydat se vstříc nejistým zítřkům.

Možná jsem blázen. Další hlupák, který se pokouší obeplout svět. Další jméno na dlouhém seznamu pohřešovaných námořníků. Možná jste mi na počátku mé kariéry mýnil jít odstrašujícím příkladem, ukázat, jak nemoudré je zahodit vše pro sen.

Ale na tom nesejde - plavím se na dobré lodi Stesk po nekonečnu. Před čtyřmi měsíci jsme vypluli z přístavu v Alexandrii. Plujeme stále na západ.

Je hloupost doufat a ještě větší psát tento dopis. Ale já s každým dnem cítím, jako bych vám byl blíž a blíž.

Na obzoru se stahují mračna. Naše loď proti nim musí vypadat neskutečně malá. Možná, že je toto můj poslední dopis, než vás budu následovat do hlubin oceánského hrobu. Možná, že je to poslední dopis, který napíšu před naším dalším setkáním. Ať tak nebo tak, nelituji, že jsem následoval vašeho příkladu.

Doktor Artedi